

Universiteit
Leiden

The Netherlands

Social communication in young children with sex chromosome trisomy: neurocognitive building blocks of behavioral outcomes

Urbanus, E.L.

Citation

Urbanus, E. L. (2022, September 6). *Social communication in young children with sex chromosome trisomy: neurocognitive building blocks of behavioral outcomes*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3455060>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3455060>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Stellingen behorende bij het proefschrift

Social communication in young children with sex chromosome trisomy:

Neurocognitive building blocks of behavioral outcomes

1. Kinderen met een extra X of Y chromosoom hebben ten opzichte van leeftijdsgenoten een verhoogd risico op sociaal-emotionele en gedragsproblemen. Deze problemen lijken toe te nemen in zowel intensiteit als variabiliteit van het type problematiek wanneer kinderen ouder worden (dit proefschrift).
2. De aanwezigheid van een extra X of Y chromosoom lijkt impact te hebben op de ontwikkeling van het brein, bij jonge kinderen uit deze impact zich onder andere in receptieve en expressieve taal- en communicatieproblematiek (dit proefschrift).
3. Kwetsbaarheden in het domein van taal en communicatie kunnen zich op verschillende manieren uiten bij kinderen met SCT: In de vorm of inhoud, sociaal gebruik, of het kunnen navigeren tijdens sociaal communicatieve interacties (dit proefschrift).
4. Het is in het voordeel van jonge kinderen met een extra X of Y chromosoom dat taal- en communicatieproblemen vroeg gesignaleerd worden, aangezien deze problemen geassocieerd zijn met latere gedragsproblemen. Door vroeg in te spelen op eventuele taal- en communicatieproblemen, zou het risico op gedragsproblemen mogelijk verminderd kunnen worden (dit proefschrift).
5. Interventies zouden zich minder moeten richten op specifieke doelgroepen die voldoen aan een bepaalde gedragsclassificatie, en meer op de neurocognitieve bouwstenen die onderliggend kunnen zijn aan het gedrag.
6. Naast neuropsychologische testafnames, kunnen ook objectieve en ecologisch valide instrumenten ingezet worden in de klinische praktijk, waaronder eye-tracking en fysiologische metingen.
7. Kinderen zijn de toekomst, om goed te begrijpen welke mechanismen ten grondslag liggen aan bepaalde gedragingen later in het leven, is het van belang meer longitudinaal onderzoek te doen bij kinderen met genetische aandoeningen.
8. Hoewel wetenschappelijk onderzoek zich richt op groepen, is er vaak sprake van variabiliteit; ieder kind is uniek. In wetenschappelijk onderzoek zou dan ook meer aandacht moeten zijn voor individuele verschillen, om kennis over maatwerk in de zorg te versterken.
9. Wanneer je diagnostisch onderzoek uitvoert bij jonge kinderen rond november-december, weet dan dat je hoogstwaarschijnlijk Sinterklaas-gerelateerde antwoorden zult krijgen wanneer je vragen stelt als 'wat is een schoen?'.
10. Blijf nieuwsgierig, er valt altijd meer te ontdekken.